

[Hendriksen.]

„der sædvanlig ikke beforder Udvandrerne i større Omfang“. Udtrykket: „der sædvanlig ikke beforder Udvandrerne i større Omfang“ vil altid være et Skøn underkastet. Jeg synes, man skulde stræbe efter renere og klarere Linier og ganske bestemt fastsætte, i hvilke Tilfælde der skal betales, og i hvilke Tilfælde der ikke skal betales.

Som det fremgaar af, hvad jeg her har sagt, stiller vi fra vor Side os i det store og hele velvilligt over for de Tanker, der er nedfældet i det foreliggende Lovforslag, men vi ønsker navnlig Bestemmelsen i § 30 ændret, saaledes at det ikke bliver Udvandrerne, der kommer til at betale denne Billetskat, men at man paa anden Maade skaffer de Midler til Veje, som er nødvendige for at gennemføre Lovforslagets gode og fortræffelige Bestemmelser.

Gunnar Fog-Petersen: Som Baggrund for dette Lovforslag kan man vel nok pege paa de Bestræbelser, der har været fremme i Retning af at undersøge Muligheden for en større Udvandring end den, der har fundet Sted i de senere Aar, og Grundene dertil ligger lige for. Min Opfattelse er den, at en Stat som den danske ikke i særlig Grad bør tilstræbe Udvandring, da den betyder en Svækkelse af Folkesamfundet, og tillige, at der ikke foreligger Muligheder for Tiden for at organisere en Udvandring, som betyder noget, der overhovedet er værd at nævne, til Afhjælpning af Arbejdsløsheden herhjemme. Men selv om man har den Opfattelse, og selv om Udvandring i de kommende Aar kun vil finde Sted i det meget begrænsede Omfang, hvori den har fundet Sted i de sidste Aar, saa vil der alligevel med Fremtiden for Øje, selv med det begrænsede Formaal: at skabe Sikkerhed, større Sikkerhed for dem, der udvandrer, være god Begrundelse for et Lovforslag som det foreliggende. Det er under alle Omstændigheder et Fremskridt at faa vedtaget en Lov, der bedrer svarer til de Krav, man maa stille for Tiden, end de hidtil gældende Bestemmelser, og efter mit Skøn har den højtærede Socialminister i Udformningen af Lovforslagets Bestemmelser ikke alene været ledet af en klar Tanke, men ogsaa haft en heldig Haand til at skrive Paragrafferne i et kort, klart og overskueligt Sprog — i en sjælden Grad endda. Saa ivrig, tør jeg sige, har man været for at faa alting med, for at udtrykke sig udtømmende, at man endog er naaet til en Bestemmelse i et særligt Stykke 2 i en Paragraf, nemlig § 4, som kunde

have været udtrykt endnu kortere og endnu klarere, hvis man i 1ste Stykke foran Ordet „retskaffen“ havde indsat de to Ord „dertil egnet“. Derved vilde have været udtrykt alt, hvad der søges udtrykt i § 2, og Lovforslaget vilde have været endnu mere mønstergyldigt affattet, end det er i Forvejen.

Bestemmelserne i Lovforslaget, der indeholder en Forklaring af, hvad man forstaaer ved Udvandrerne, der fastsætter Regler for Udvandringsagenternes Virksomhed og Tiden, hvori de kan regne med at virke, Bestemmelserne om Befordringskontrakterne, der er et meget væsentligt og vigtigt Afsnit af Loven, er udmærket tilfredsstillende; jeg har intet Ønske om at ændre dem. Oplysningskontorets Oprettelse og den Virksomhed, det skal udfolde, vil ogsaa, saa vidt jeg kan skønne, være til megen Nytte for Udvandrerne. Mange af dem, der har været nødt til at forlade deres Fædreland, har ned igennem Tiderne haft alt for vanskelige Opgaver at tumle med ved Tilrettelæggelsen af den praktiske Side af at komme herfra og til det Land, hvor de søgte at slaa sig ned. Det vil lettes for dem i alle Henseender ved dette Lovforslags Gennemførelse.

Spørgsmaalet om Afgiften i § 30, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) berørte, og som hans Meningsfæller i det andet Ting jo ogsaa har udtalt sig imod i Betænkningen, vil maaske nok være vanskeligt. Det ærede Medlem mente, at Afgiften vilde blive overvæltet paa Udvandrerne. Helt sikker paa, at det vil blive Følgen, er jeg nu ikke, i hvert Fald ikke, hvis man vil paastaa, at *hele* Afgiften bliver overvæltet. *Noget* af den vil maaske nok blive det, og det kan være betænkeligt, men jeg kunde ogsaa tænke mig, at Selskaber, som befordre Folk med deres Skibe, kunde have nogen Interesse i selv at tage en Part, maaske det hele, paa sig. Ellers skal Statskassen betale dette, og det ærede Medlem er jo bekendt med, at den ikke er saaledes stillet for Tiden, at den kan paatage sig Opgaver ud over dem, den har, uden at skulle henvende sig til Borgerne og faa dem til at betale øgede Udgifter; og om de Borgere, man da maa henvende sig til efter de nugældende Regler for Udskrivning af Skat, er nærmere til at betale eller bedre i Stand til at betale end de, som Afgiften paalægges i dette Tilfælde, er jeg ikke sikker paa.

Jeg tror derfor at kunne anbefale Lovforslaget med alle dets Bestemmelser, saaledes som det foreligger. Jeg har ikke noget Ønske om Udvalg, men naar Udvalget